

Երևան, 6 Դեկտեմբեր, 2021

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՊՈՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմասպութիւն Հօր Յիսուս, փուր ինձ իմասպութիւն վբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա վիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 119

ՎՍՏԱՀՈՒԹԻՒՆ ԱՍՏՈՒԾՈՅ ՕՐԵՆՔԻՆ

Ինձի հանդէպ ցուցաբերէ քու սէրդ, Տէր,
եւ ցոյց փուր քու փրկութիւնդ, ինչպէս ինքդ խոսպացար.
որպէսպի ես պատասխան դամ անոնց՝ որ վիս կը նախադեն.
որովհետեւ ես քու խօսքիդ վստահեցայ:
Թոյլ մի դար որ ճշմարգութիւնը խօսելէ դադրիմ,
որովհետեւ քու արդար դադասպաններուդ վրայ իմ յոյսս դրի:
Պիտի գործադրեմ Օրէնքդ միշտ,
անդադար եւ մինչեւ վերջ:
Ազադութեամբ պիտի ընթանամ,
որովհետեւ հրահանգներուդ կը հնապանդիմ:
Թագաւորներու ներկայութեան իսկ
պատուիրաններուդ մասին պիտի խօսիմ, առանց քաշուելու:
Հաճոյք կ'առնեմ պատուէրներէդ,
որոնք այնքան կը սիրեմ:
Փառք կու դամ պատուրէններուդ համար, որ կը սիրեմ,
եւ միշտ կը խորհիմ քու կանոններուդ մասին:

ՃԱՐԱԿԱՆ-ԱՊՈՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:

Ամենասառպար Երրորդութիւն, սուր աշխարհիս խաղաղութիւն:

Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց արքայութիւն:

Արի Աստուած Հարյուն մեղոց, որ ապաւեն ես նեղելոց:

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
աջ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի պուէ եւ ի գիշերի,
ի նսպիլ ի դան, ի զնալ ի ճանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ՕՐՈՒՅՆ ՆԻՒԹԸ

ՀՎ

ԱՌԱԿԱՑ 21 ԳԼՈՒԽ

ԻՄԱՍՏՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ԲԹԱՄԱՏՈՒԹԻՒՆ 21:1-9

Գիրեք, ժողովրդային ասացուածք կայ, որ կըսէ, «ինչ որ ցանես, կը հնձես», եթէ արդարութեան եփելէ երթաս, արդարութիւն պիտի գիր կանես, փառք ու կեանք: Այն արդարութիւնը, փառքն ու կեանքը, որով Քրիստոս խոսքացաւ բայու, բոլոր անոնց, որոնք հնազանդութեամբ եւ հաւաքարմութեամբ իրեն կը հեփելին: Որովհեփել ինք իսկ է արդարութիւնն ու կեանքը:

Շարունակելով իմաստուն խրաֆները եւ յիշեցումները, 21րդ գլուխը կը սկսի հեփելեալ բողոքով. «Թագաւորին սիրվը ջուրի վրակներու պէս է Տիրոց ձեռքին մէջ, զանիկա որ կողմը ուզէ կը դարձնէ»: Ինչպէս 20:24 մէջ յիշեցուց, թէ մարդուն քայլերը, կեանքի ընթացքը Տիրոջմէն կը կառավարուին: Այսպես եւս նոյն միտքն է որ կարգայագրէ, թէ թագաւորին սիրվը, որ կը նշանակէ անոր մփածումներն ու խորհուրդները Տիրոց ձեռքին մէջն են, ուր ուզէ, ինչպէս ուզէ այդ ուղղութեամբ կը բանի: Հետաքրքրական, եւ նաև բարօրինակ թուացող արգայայգութիւն մըն է, որովհեփել ինչպիսին ալ ըլլան պարագաները, վերջ ի վերջոյ Ասպուծոյ կամքին համաձայն է որ կը կարգարուին բոլոր խորհուրդները: Յաճախ այնպիսի խորհուրդներ կրնան ունենալ թագաւորները, որոնց համար ինչպէս կարելի է ըսել որ Ասպուծոյ ձեռքին մէջն են: Օրինակ Նաբուգոնոսոր թագաւորի ծրագրը յարձակելու Երուսաղէմի վրայ եւ կովորելու ժողովուրդը, բայց այդ ծրագրին մասին Տէրը ինք կըսէ մարգարելին որ պիտի օգտագործէ զայն ժողովուրդը զգասպութեան իրաւիրելու: Նաև կայ դրական երեսը, ուր թագաւորը իր խորհուրդներով հեփելի Ասպուծոյ կամքին:

2րդ համարը մէկ այլ ուրիշ արգայայգութիւն մըն է նոյն միտքը փոխանցող. «Մարդուն ճամբան իրեն ուղիղ կը թուի, բայց Տէրը սրբերը կը կշռէ»: Որքան ալ մեզի համար մեր ծրագիրները, մեր մփածումները ուղիղ են կամ կերելին որպէս թէ ուղիղ, բայց խորքին մէջ Տէրը ինք զիտէ մեր խորհուրդները, որովհեփել, ինչպէս պիտի ըսէ Առաքեալը սրբերը քննողն ու զննողը Ասպուած ինք է: Յրդ համարը հետաքրքրական արգայայգութիւն մըն է, երբ կըսէ. «Արդարութիւն եւ իրաւունք ընելը, զոհէն աւելի ընդունելի է Ասպուծոյ»: Գիրեք Հ.Կ. մէջ կը կարդանք երբ Ասպուած գարբեր առիթներու բարբեր գրեակ զոհեր ճշղեց, որպէսզի Խարայէլի ժողովուրդը ըստ այնմ դասպիարակուի եւ պարտասպուի այն ինչ բանի համար որ Ասպուած զիրենք կը պարտասպէր: Բայց ահա եկաւ մի պահ, ուր այս անզամ այդ զոհերը դարձան ամենաառագ միջոցը ինքզինք դուրս բերելու այդ մեղանը վիճակէն: Յանցանք գործեցի, շաբ աղէկ գուեալ յանցանքի համար այս զոհն է պէտք, ուրեմն կը զոհեմ: Ահա այդ իսկ պարճառով Առակաց գիրը, ինչպէս նաև Ովսեայի մարգարելութեան մէջ, կըսէ. «Ուրունութիւն կ'ուզեմ եւ ոչ թէ զոհ»: Ասպուծոյ ուզածը այդ զոհը չէ, այլ Ասպուծոյ նման արդարութեամբ, սրբութեամբ ապրելու, եւ իր նման ողորմութիւն ցուցաբերու նմանին:

4րդ համարը խորքին մէջ յիշեցում է, թէ ինչն է մեղքը, եթէ ոչ ամբարփաւան աջերը, հպարփ սիրվը եւ ամբարիշըներուն լոյսը, որ դէպի մեղք կ'առաջնորդէն: Ինչ որ կը կարդանք նաև խոսքովանքի պահուն երբ եօթը մահացու մեղքերը կը նշուին, որոնցմէ առաջինը՝ հպարփութիւնն է: Տրդ համարը արդիւնքի մասին է խօսքը, աշխաբասէր մարդուն ուրիշ բան չսպասուիր եթէ ոչ առափութիւն, իսկ ան որ շուկով կ'ուզէ ամէն ինչ ունենալ, եւ շուկովին մէջ կայ նաև չաշխագելու գրամադրութիւնը, անոր պարագային ալ կարօփութիւն: Երդ համարը մէկ այլ յիշեցում անոնց, որոնք սպութեամբ գանձեր կը դիզեն, որ զիրենք դէպի մահ կը բանի եւ ունայնութիւն: Վերջ ի վերջոյ, բոլոս ալ դէպի մահ կ'երթանք, ըստոներ կան, բայց սովորական մահուան մասին չէ խօսքը, այլ այն մահը, որ երկրորդ մահն է, յախփենական բանջանքի վիճակը: Որովհեփել առաջին մահէն յեփոյ կայ յարութիւնը Քրիստոսի գալուստով, բայց երկրորդ մահը այն յախփենական բանջանքն է: 7րդ համարը ամբարիշըներուն ուղղուած խօսքը, որոնք բռնութիւն կը գործադրեն, սակայն այդ երեւոյթը զիրենք պիտի կորսնցնէ, ինչո՞ւ, որովհեփել չուզեցին իրաւունք եւ արդարութիւն ընել: 8րդ համարը պարզ ու յսպակ արգայայգութիւն մըն է, «Երբ մարդուս ճամբան ծուռ է, կը նշանակէ, պիտի խորդուի, փախուափ չունի, անխուասփելի է, իսկ երբ մաքուր է ընթացքը, ուրեմն ուղիղ է»:

9րդ համարը հետաքրքրական արգայայգութիւն մըն է, «Աւելի լաւ է բանիքի մը անկիւնը բնակիլը, քան կռուազան կնոշ մը հեփ մեծ բան մէջ»: Տանիքի մը անկիւնը արգայայգութիւնը անցալին, կը նշանակէր աղօթքի պահուան մէջ ըլլալ: Ուրեմն աւելի լաւ է աղօթքի պահուան մէջ ըլլալը, թէկուզ բանիքին անկիւնը, բան թէ մեծ բան մը մէջ ուր աղօթքի մթնոլորդը չկայ, այլ միայն կոխի ու պատերազմ: